

(Пресс РС)

Када сам ономад питао колегиницу која је лично "сита политике и разочарана у све политичаре", а породично блиска опозицији, зашто каже да би ипак једино гласала за Додика, одговорила ми је: "Зато што видим да Додика мрзе сви који не воле Републику Српску. Ако не ваља овима у Сарајеву, онима у Бриселу и Вашингтону, који хоће да укину ентитете, онда мора да је, урпкос свим примедбама опозиције, за нас најбољи". А када сам је питао за кога ће гласати за српског члана Председништва БиХ и за коју страначку листу за републичку скупштину, рече да о томе није размишљала.

Био је то типичан одговор великог броја бирача, који изборе свODE на алтернативу "за" или "против" Додика. Кандидати, било власти, било опозиције, за остале значајне функције у Бањалуци и Сарајеву као да им се не чине важни. А тако је и у ужем и ширем окружењу. Сарајевске медије више брине да ли ће Миле Додик остати и наредне четири године председник РС него како ће проћи Бакир Изетбеговић, Суљагић, Радончић, Церић и остали кандидати у Федерацији. Чак се и писац Абдулах Сидран, преко *Дневног аваз*

од 23. 9. укључио у изборе у Српској: "Изгубиће, ако бог да, Додик од Огњена Тадића, коме желимо све најбоље!"

Неки медији у Србији су се месецима трудили да докажу анимозитет Вучића према Додикy као аргумент да власт у матици не подржава власт преко Дрине. Додикова "реторика" толико је сметала Американцима да је амбасадор у Сарајеву прекинуо комуникацију са председником РС. Према Волфгангу Петричу, евроамерички експерти

за Балкан у Додику виде "малог Путина", а знамо да оног "великог", после сукоба у Украјини, пореде са Хитлером. После честих, дугих и срдачних сусрета са председником Русије, вероватно су закључили да, док је Додик председник РС, и Путин Русије, нема ништа од најављене ревизије Дејтонског споразума и унитарне БиХ.

Да ли се, ипак, избори могу свести на "за" и "против" Додика? Без обзира на његову одлучност и енергију, харизму и ефикасност, и формална и стварна структура власти у Српској исувише је разубеђена да би све зависило од избора председника републике. Напротив, ова уставно највиша функција сама по себи је ефективно најслабија у односу на остале гране власти и подразумева углавном репрезентативно-церемонијалне активности. Реално, јача од ње је функција српског члана Председништва БиХ, јер се у заједничком руководству земље води спољна политика. А у национално-ентитетски несложној БиХ, која је у центру притисака и контрапритисака САД, ЕУ, Немачке, Турске и Русије, право вета којим располаже представник Српске има често изузетан значај за њен опстанак. Наравно, реално је још много јача функција премијера РС, као извршне власти, која се добија већином посланика у парламенту.

(Пред)изборна слагалица - "за" или "против" Додика

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 08 октобар 2014 07:06

